

[Udenrigsministeren.]

Regering efter Gennemførelsen af den endelige Tarifiering i 1922 begyndte at afslutte Handels-Overenskomster, hvorved der indrømmedes Nedsættelser i Minimaltariffen, kom Danmark i den Situation, at dets Eksportvarer blev behandlet ugunstigere end tilsvarende Varer fra andre Lande.

For at fjerne denne for vor Handel saa skadelige Forskelsbehandling og for i det hele taget at skabe større Sikkerhed for den økonomiske Forbindelse mellem de to Lande blev der paa den danske Regerings Initiativ indledet Forhandlinger om en ny Handelskonvention. Disse Forhandlinger stødte imidlertid paa store Vanskeligheder, som medførte flere og langvarige Udsættelser. Angaaende deres Forløb tillader jeg mig at henvise til Bemærkningerne til Forslaget, hvori der er gjort Rede for de skiftende Faser i Spaniens Told- og Traktatpolitik og derigennem for de Vilkaar, under hvilke Forhandlingerne har været ført.

Her skal jeg blot fremhæve, at Hovedvanskeligheden til Stadighed har ligget i det af Spanien overfor os — ligesom overfor alle andre Lande — straks fremsatte og med megen Styrke fastholdte Krav om Lettelser for Indførselen af sine Vine. Man ønskede i saa Henseende principalt en Nedsættelse af vor Vintold, der betegnedes som særlig høj, subsidiært, at Alkoholgrænsen for de lette, lavere beskattede Vine forhøjedes fra 14 til 16 pCt.

Medens afgørende Hensyn maatte hindre den danske Regering i — paa den ene eller den anden Maade — at modificere Vintolden som Led i vor samlede Spiritusbeskatning, tilbød den ved Forhandlingernes Genoptagelse i Begyndelsen af forrige Aar som en Indrømmelse til de spanske Vininteresser at ophæve den ved Lov af 20. December 1924 indførte, senere fornyede indenlandske Tillægsafgift paa Vin samt — som Garanti mod en tilsvarende Forhøjelse af Tolden — at binde Sætterne for Vin under Løbe-Nr. 27 og 28. Dette Tilbud modtog Spanien omsider som Løsning paa Vinspørgsmaalet, der lige fra Begyndelsen havde været den væsentligste Anstødssten for Overenskomsten. Som det vil ses, findes de paagældende Bestemmelser optaget i den til Konventionen knyttede Tillægsprotokol.

Selve Konventionen, der er bygget over et af Traktatkommissionen i sin Tid udarbejdet Udkast, følger i alt væsentligt de samme Retningslinier, som vore andre efter Krigen afsluttede Handelstraktater. Den er bygget paa Mestbegunstigelsesprincippet, som bl. a. finder Anvendelse

med Hensyn til Indførselstolden. Det er værd at bemærke, at medens Mestbegunstigelsen i alle Spaniens efter Krigen afsluttede Traktater, med Undtagelse af den reviderede britiske Overenskomst af April 1927, er begrænset til de i Traktaten angivne Tarifpositioner, er Bestemmelsen i vor Konvention af generel Art.

Dette er af megen Betydning i Betragtning af de Ulemper, som den begrænsede, saakaldte listemæssige Mestbegunstigelse har vist sig at medføre. I Kraft af vor Mestbegunstigelsesret faar vi Del i alle de Toldnedsættelser, som Spanien har indrømmet andre Lande. Saaledes vil vor vigtigste Eksportartikel til Spanien, den færøske Klipfisk, som hidtil er blevet fortoldet efter Minimalsatsen, 32 Pesetas pr. 100 kg, fremtidig blive indfortoldet efter den svenskspanske Traktatsats, 25,60 Pesetas. Forskellen mellem disse to Sæts er, som bekendt, siden 1923 blevet godtgjort de færøske Eksportører af Statskassen, og den herved foraarsagede Udgift, som for Finansaaret 1926—27 beløb sig til omtrent 460 000 Kr., vil altsaa bortfalde. Men ogsaa andre danske Produkter, hvis Indførsel til Spanien hidtil er blevet hemmet eller hindret af Forskelsbehandlingen, vil fremtidig kunne indføres paa samme gunstige Vilkaar som tilsvarende Varer fra de konkurrerende Lande. Dette gælder f. Eks. visse Porcelænsvarer, Ost, usukret kondenseret Mælk, Cementmaskiner og flere andre Specialmaskiner, Støvsugere, Dynamoer og andre elektriske Maskiner samt Blyanter.

Fremdeles fastsætter Konventionen Mestbegunstigelse med Hensyn til indenlandske Afgifter, Ind- og Udførselsforbud og -restriktioner, Transit og Transport samt Statsborgeres og Selskabers Næringsvirksomhed, medens der indrømmes Nationalbehandling, for saa vidt angaar Skibsfarten og Beskatningen af fysiske Personer.

Fra det i Konventionen almindelig gennemførte Mestbegunstigelsesprincip er der gjort visse Undtagelser. Saaledes har begge Parter taget det sædvanlige Forbehold med Hensyn til Grænsetrafikken. Desuden har Spanien taget Reservation med Hensyn til Begunstigelser, der er indrømmet Portugal, Spansk Marokko og de spansk-amerikanske Republikker, og Danmark, for saa vidt angaar Fordele givet til Sverige og Norge.

I Lighed med vore andre nye Handelsstraktater indeholder Konventionen en Klausul, hvorefter eventuelle Tvistigheder vedrørende dens Indhold, Fortolkning og Anvendelse, som ikke har kunnet løses ad